

RECENSIE | THEATER

VERBORGEN ZIEL

Robbert van Heuven

‘De meeste van onze gedachten overvallen onze ziel van achteren’, schreef de negentiende-eeuwse, symbolistische dichter Maeterlinck. De gelijknamige voorstelling die de toonaangevende Zwitserse regisseur Cristoph Marthaler maakte met Toneelgroep Amsterdam en NTGent is gebaseerd op Maeterlincks teksten. Die zijn

doorspekt met het idee dat er meer is dan je op het eerste gezicht kunt zien. Marthaler brengt die teksten samen in een negentiende-eeuws naaiatelier. De daar aanwezige naaisters en bazen lijken, al is het steeds maar even, in contact te komen met hun diepere ziel, met hun verborgen verlangens en gevoelens. Vaak vertolken ze die door prachtige liederen van Satie of Purcell. Maar het zijn flarden, alweer snel onderbroken door het geratel van naaimachines. De voorstelling vergt concentratie, maar wie zich overgeeft ziet dat ieder gebaar, elke tekst en elk lied klopt. De ziel van de geduldige toeschouwer wordt langzaam van achte-

ren overvallen door de muzikale schoonheid van Maeterlinck. Oordeel: gaan!

